

Nehezebb igeszakaszok megfejtése

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Krónika 29:17;

Apostolok cselekedetei 17:11; Galata 6:9; 2Timótheus 2:10-15;
Jakab 4:6-10

„A mi Urunk hosszútűrését pedig üdvösnek tartásatok, ahogyan szeretett testvérünk, Pál is megírta nektek - a neki adott bölcsesség szerint - szinte minden levélben, amikor ezekről szól. Ezekben van néhány nehezen érthető dolog, amelyeket a tanulatlanok és az állhatatlanok kiforgatnak, mint más írásokat is a maguk veszére” (2Pt 3:15-16, RÚF).

Amikor Pál leveleinek tárgyalásához ért Péter, leírta, hogy van bennük „néhány nehezen érthető dolog” (2Pt 3:16, RÚF). Ezeket a szavakat kiforgatják és eltorzítják a „tanulatlanok és az állhatatlanok... a maguk veszére” (2Pt 3:16, RÚF). Nem arra célzott, hogy a Szentírásnak minden része nehezen érthető, hanem azt írta, hogy csak néhány ilyen közülük.

Mindannyian tisztában vagyunk ezzel. Melyik őszinte bibliaolvasó nem találkozott már olyan szakaszokkal, amelyek furcsának és nehezen érthetőnek tünnek? Valamikor egészen biztosan mindannyiunknak volt már ilyen tapasztalata. Éppen ezért a héten nem kifejezetten nehéz szakaszokat tekintünk át, hanem megnézzük, hogy mi állhat a nehézségek háttérében, és őszinte igazságkeresőként mit kezdhetünk ezekkel. Végső soron a nehezen érthető kijelentések némelyikét soha nem fejthetjük meg az örökkévalóság előtt, de a Biblia kijelentéseinek túlnyomó többségét gond nélkül megérthetjük. Ne engedjük, hogy néhány nehezebb szakasz csökkentse bizalmunkat Isten Igéjének megbízhatósága és tekintélye iránt!

LÁTSZÓLAGOS ELLENTMONDÁSOK LEHETSÉGES OKAI

Olvassuk el 2Tim 2:10-15 verseit! Pál figyelmezteti Timóteust, hogy legyen szorgalmas és helyesen fejtegesse az igazság Igéjét. Milyen fontos üzenet rejlik ebben a szakaszban mindannyiunk számára?

Egyetlen figyelmes és becsületes igekutató sem tagadja, hogy vannak a Bibliában olyan részek, amelyeket nehéz megérteni. Ez azonban ne zavarjon bennünket! Tulajdonképpen számítanunk kell efféle nehézségekre. Nem vagyunk tökéletesek, véges az értelmünk, és senkinek sincs átfogó ismerete minden tanítási területről, nem is beszélve az Isten dolgairól. Tehát amikor kevésbé járatos, véges emberek megpróbálják megérteni a Szentírás végtelen Istenének bölcsességét, akkor elképzelhető, hogy némi nehézségbe ütköznek. Ez azonban semmiképp nem azt bizonyítja, hogy amit a Biblia kijelent, az nem lenne igaz.

Akik elvetik az isteni kinyilatkoztatás és ihletés bibliai tanítását, általában hangoztatják, hogy a nehézségek valójában ellentmondások és tévedések. Mivel számukra a Biblia többé-kevésbé csupán emberi könyv, azt hiszik, hogy nem lehet tökéletes, tévedések vannak benne. Aki így gondolkodik, az gyakran nem próbál igazán magyarázatot találni, úgy, hogy figyelembe venné a Szentírásnak az isteni ihletettségéből fakadó egységességét, megbízhatóságát. Aki elkezdi megkérdőjelezni a Szentírás első lapjait, például a teremtéstörténetet, hamarosan oda jut, hogy kételkedve és bizonytalankodva fordul a többi részéhez is.

Egyes eltérések a Szentírásban a másolók vagy a fordítók kisebb hibáinak tulajdoníthatók. Ellen White ezt írta: „Némelyek komolyan tekintenek ránk és azt mondják: »Nem gondoljátok, hogy a másolók vagy fordítók esetleg elkövettek néhány hibát?« Ez valóban lehetséges, és az a szűklátókörű személy, aki meginog és megbotlik ennek lehetőségén és valószínűségén, az ihletett Ige titkaiban is meg fog botlani, mivel nem képes megérteni Isten céljait. Igen, az ilyenek az egyszerű gondolkodással könnyen belátható, világos tényeken is megbotlanak, és nehéznek tekintik az Istentől származó világos és gyönyörűséges kijelentéseket. Az összes hiba sem okozhat gondot vagy botránkozást az olyan lélek számára, aki nem kíván bonyodalmat támasztani a legvilágosabban kijelentett igazságok körül” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*. 1. köt., Budapest, 1999, Advent Kiadó, 16. o.).

Miért különösen fontos alázattal és hódolattal közelíteni a Bibliához?

ŐSZINTÉN ÉS KÖRÜLTEKINTŐEN ÁLLJUNK A NEHÉZSÉGEKHEZ!

Előfordult már, hogy olyan szövegrészhez vagy egész szakaszhoz értünk, amit nem értettünk, esetleg nem igazán tudtunk összeegyeztetni más kijelentésekkel, általában a valósággal? Nehezen elképzelhető, hogy valamikor ne kerültünk volna szembe ezzel a problémával. A kérdés az, hogy mit tetünk? Vagy ami még fontosabb: *Hogyan kell reagálni erre?*

Olvassuk el 1Krn 29:17, Péld 2:7 és 1Tim 4:16 verseit! Hogyan kezeljük a nehezen érthető igeszakaszokat? Mit szűrhetünk le ezekből az igékből erre vonatkozóan?

Csak akkor viszonyulunk megfelelően a nehézségekhez, ha őszinték vagyunk. Ez megvéd attól, hogy kikerüljük vagy elködösítsük a nehézségeket. Attól is megóv, hogy felületes válaszokat adjunk, amelyek nem állják ki az alapos ellenőrzés próbáját. Isten örömét leli a becsületességben és a hűségben, tehát tükrözzük jellemét mindenben, így a bibliatanulmányozásban is!

Az őszinte emberek gondosan fordulnak a Biblia nehezen érthető szakaszaihoz, nem ragadják ki az információt az összefüggéséből, nem is torzítják el az igazságot oda nem illő nyelvezet használatával, nem vezetnek félre másokat bizonyítékok elferdítésével. Sokkal jobb a megalapozott válaszra várni, mint kitérő vagy elégtelen megoldást kínálni. Az őszinte bibliatanulmányozás egyik pozitív mellékhatása, hogy bizalmat épít. A bizalom az alapja minden egészséges emberi kapcsolatnak. Sokkal meggyőzőbb tud lenni, mint egy gyenge lábakon álló felelet. Jobb azt mondani, hogy arra a bizonyos kérdésre nem tudjuk a választ, vagy nem tudjuk megfelelően megmagyarázni az adott szöveget, mint megpróbálni belemagyarázni a saját véleményünket, amikor abban az igeszakaszban nem is arról van szó. A körültekintő emberek komolyan meg akarják ismerni Isten Igéjének igazságát, és ezért következetesen bebiztosítják magukat, nehogy sietségükben olyan következtetéseket vonjanak le, amelyek korlátozott tudáson vagy sekélyes bizonyítékokon alapszanak. Eltökélik magukban, hogy nem hagynak figyelmen kívül semmilyen részletet vagy megközelítést, ami fontos lehet az adott esetben. Nemcsak kapkodva gondolják végig a dolgokat, hanem alaposan, szorgalmasan tanulmányozzák Isten Igéjét és a hozzá kapcsolódó információt.

Mit teszünk, de mit nem szabad tennünk azokkal az igehelyekkel, amelyeket nem teljesen értünk, amelyek nem egészen illeszkednek abba, ahogyan mi vélekedünk az igazságról?

ALÁZATTAL KEZELJÜK A NEHÉZSÉGEKET!

Olvassuk el 2Krón 7:14, Zof 3:12 és Jak 4:6-10 verseit! Miért fontos az alázat, amikor a Szentírás nehezen érthető igazságaival foglalkozunk?

Sokan eljutottak a nagy, alázastra készítő felismerésre, hogy rajtunk kívül állóktól függünk. Rájöttek, hogy nem mérhetnek mindent önmagukhoz. Fontosabb számukra az igazság annál, mint hogy mindig csak nekik legyen igazuk. Tudják, hogy nem tőlük ered az igazság, hanem inkább azzal állnak szemben. Talán az a legnagyobb felismerésük, hogy valójában mennyire kevésbé ismerik az igazságot. Tisztában vannak vele, ahogyan Pál is írta, hogy „*tükör által homályosan látunk*” (1Kor 13:12).

Az alázatos gondolkodás számos előnnyel jár: az alázatos kutatás szokása az alapja az ismeretben való növekedésnek, mert olyan szabadságot ad, ami a lelkiületet taníthatóvá teszi. Ez nem azt jelenti, hogy az alázatos emberek szükségképpen gyakran tévednek, vagy mindig változtatják a véleményüket, vagy nem lesz szilárd meggyőződésük. Csupán azt jelenti, hogy alávetik magukat a Biblia igazságának. Tisztában vannak a tudásuk korlátaival, ezért képesek fejleszteni megértésüket Isten Igéje terén, úgy, ahogyan egy büszke, arrogáns intellektuális ember soha nem tudja.

„Aki Isten Igéjéhez fordul irányításért alázatos, kutató értelemmel, elhatározva, hogy meg akarja ismerni a megváltás részleteit, az meg fogja érteni mindazt, amit a Szentírás kijelent. Azonban aki az Ige elemzéséhez ellenálló lelkiülettel közelít, olyan lelkiületű is marad, amit nem helyesel a Szentírás. Az Úr nem fog szólni ahhoz, aki érdektelen. Nem pazarolja utasításait olyan személyre, aki tudatosan tiszteletlen vagy megfertőzött gondolkodású. A kísértő azonban kineveli mindenkinek a gondolatait, aki elfogadja a javaslatait és kész hatástalanítani Isten szent törvényét.

Meg kell alázkodnunk szívünkben! Őszintén és tisztelettel kutassuk az élet Igéjét, mert csak az alázatos és bűnbánó szív láthatja meg a világosságot” (*The Advent Review and Sabbath Herald*, 1907. augusztus 22.)!

Hogyan hozhatjuk egyensúlyba az alázaatot és a bizonyosságot? Például mit válaszolnánk erre a kérdésre: *Hogyan lehetnek a hetednapos adventisták annyira biztosak abban, hogy helyesen látják a szombat igazságát, és szinte mindenki más téved?*

ELTÖKÉLTSG ÉS TÜRELEM

Olvassuk el Gal 6:9 versét! Pál itt arról beszél, hogy kitartóak legyünk a jó cselekedetekben, de ugyanilyen hozzáállás kell akkor is, amikor bonyolult kérdésekkel foglalkozunk. Miért annyira fontos az eltökéltség és a türelem a problémák megoldásában?

Az igazi teljesítményhez kitartásra van szükség. Amit túl könnyen érünk el, azt nem értékeljük kellően. A Biblia nehezen érthető szakaszai lehetőséget adnak arra, hogy elménket megdolgoztassuk. A megoldás keresésében tanúsított eltökéltség és kitartás mutatja, hogy mennyire fontos számunkra ez a kérdés. Hasznos idő az, amit a Biblia tanulmányozásával töltünk, amikor megpróbáljuk kideríteni az értelmét és az üzenetét. Lehet, hogy nagyobb áldás lesz a Szentírás szorgalmas kutatásának tapasztalata, még ha hosszú időt vesz is igénybe, mint végül az adott probléma megoldása. Hiszen amikor megtaláljuk egy nyugtalanító kérdés megoldását, az igen értékessé válik számunkra. Még ha nem is tudunk gyorsan megoldani egy nehézséget, az nem azt bizonyítja, hogy megoldhatatlan volna. Érdekes, hogy milyen gyakran elfeledkezünk erről! Valamilyen bibliai problémába ütközve sokan gondolkoznak egy kicsit, és amikor nem látnak lehetséges megoldást, azonnal arra a következtetésre jutnak, hogy nincs magyarázat. Egyesek elkezdik mindenestől megkérdőjelezni a Biblia megbízhatóságát. Azonban soha ne feledjük, hogy a megoldás nagyon egyszerű lehet, még ha korlátolt emberi bölcsességünknel vagy tudatlanságunknál fogva mi éppen nem is látjuk! Mit gondolnánk arról, aki kezdő szinten tanulja az algebrát, és félórányi erőfeszítés után kijelenti, hogy nincs lehetséges megoldás a feladatra? Ugyanez igaz ránk is a Biblia tanulmányozásakor.

Amikor bárhogy próbálkozunk, nem találunk megoldást, tegyük félre a problémát egy időre, és közben gyakoroljuk azt, amit Isten világosan kijelentett! Bizonyos lelki dolgokat csak azután értünk meg, ha készségesen követjük Isten minden tanácsát. Tehát legyünk kitartóak és türelmesek, hiszen a türelem a hívók végidei erénye (lásd Jel 14:12)!

Mit tanulhatunk másoktól, akik szorgalmasan és türelmesen tanulmányozták a Biblia nehezen értelmezhető szakaszait? Hogyan bátoríthatunk másokat is arra, hogy ne adják fel az igazság kutatását? Miért nem kell félnünk, amikor nehezen érthető szentírásai részekhez jutunk?

A NEHEZEN ÉRTHETŐ SZAKASZOKKAL ÓVATOSAN ÉS IMÁDSÁGOS SZÍVVEL BÁNJUNK!

Olvassuk el ApCsel 8:35, 15:15-16 és 17:11 verseit! Mit tettek az apostolok és a korai egyház tagjai, amikor nehéz kérdésekkel találtak szemben magukat? Miért a Szentírás a legjobb forrása önmaga értelmezésének?

A nehezen érthető igeszakaszok megoldása még mindig a Bibliában található. Az ilyen kérdésekre az a legjobb megoldás, ha a teljes Szentírás fényében tanulmányozzuk őket, és nem csak a többi igétől vagy akár az egész Bibliától elszigetelt szöveggel foglalkozunk. Valóban a Bibliához kell fordulnunk, hogy megérthessük az Igét! Az egyik legfontosabb feladatunk, hogy megtanuljuk kiaknázni a Szentírás nagy igazságait.

Ha nem értünk egy szakaszt, próbáljunk meg világosságot nyerni a Biblia más részeiből, amelyek ugyanazzal a témával foglalkoznak! Mindig igyekezzünk világos szentírási állításokat találni, amelyek fényt vetnek a kérdéses igehelyekre! Az is nagyon fontos, hogy soha ne homályosítsuk vagy halványítsuk el Isten Igéjének világos kijelentéseit azzal, hogy nehezen érthető szakaszokkal társítjuk őket! Ahelyett, hogy Biblián kívüli forrásokkal, filozófiával vagy tudománnyal magyaráznánk az Igét, engednünk kell, hogy a Szentírás szövege mutassa meg annak jelentését!

Szokták mondani, hogy térden állva egészen más szemszögből látjuk a nehézségeket. Azért, mert az imával jelezzük, hogy mennyei segítségre van szükségünk a Szentírás értelmezéséhez és megértéséhez. Imában világosságot kérünk a Szentlélektől, aki a Biblia íróit is ihlette.

Imádságban a szándékaink nyitottak. Elmondhatjuk Istennek, hogy miért akarjuk megérteni azt, amit olvasunk. Kérjük, hogy nyissa meg szemünket Igéje előtt, adjon készséges lelkületet igazságának követéséhez és gyakorlásához. Ez létfontosságú! Amikor imáinkra válaszolva Isten vezet minket a Szentlélek által, nem mond ellent annak, amit a Bibliában máshol kijelentett. Mindig összhangban lesz a Bibliával, megerősíti, és arra épít, amit az általa ihletett írók révén közölt velünk.

Hogyan segít a helyes gondolkodáshoz az imádság, hogy jobban meg tudjuk érteni Isten Igéjét és engedelmeskedjünk neki?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. Budapest, 2008, Advent Irodalmi Műhely, „Mit tegyünk kételyeinkkel?” c. fejezet, 78-84. o.

A Bibliában sok olyan titok van, amit véges emberek nehezen érthetőnek találnak, amelyek túl mély értelműek ahhoz, hogy teljesen megmagyarázhatók legyenek. Ezért van szükségünk alázatra. Imádságos lelkülettel kell tanulnunk a Szentírásból. A hűség azt jelenti, hogy a bibliai tartalom adja meg tulajdonképpeni jelentését, még ha más is, mint amit elképzeltünk. A Szentírás iránti hűség tiszteli a tartalmat, ahelyett, hogy módosítaná azt (igen, egyesek valóban megváltoztatták a szöveget) vagy megmásítaná annak valódi jelentését.

„Ha Isten Igéjét szent félelem és ima nélkül nyitjuk fel, ha gondolataink, érzelmeink nem irányulnak Istenre és nincsenek összhangban akaratával, akkor kétségek szállják meg az elménket, és a Szentírás tanulmányozása közben megerősödnek kételyeink. Sátán fogva tartja gondolatainkat és hamis magyarázatokat sugall. Ha az emberek nem törekszenek szóban és tettekben összhangban élni Istennel, akkor – ha mégoly tanultak is – állandóan veszélyben forognak, hogy félreértik a Szentírást, és véleményükben nem is szabad bízunk. Akik csupán ellentmondásokat keresnek a Szentírásban, sohasem nyerhetnek lelki meglátást. Ferde nézeteik következtében a legegyszerűbb és legvilágosabb dolgokban is okot találnak a kételkedésre és hitetlenségre” (i. m. 82. o.).

BESZÉLJÜK MEG!

- 1) Miért meghatározó, hogyan viszonyulunk a Bibliához, ha valóban meg akarjuk érteni? Szerinted még milyen hozzáállás elengedhetetlen a Biblia jobb megértéséhez?
- 2) Miért nem kell meglepődnünk azon, hogy a Bibliában vannak nehezen érthető és nehezen magyarázható részek? Hiszen mennyi mindent nehéz megérteni a természetben is. A víz is például a mai napig titkokat rejt!
- 3) Adventistaként hogyan válaszolhatunk a Lk 23:43 versével kapcsolatos kérdésre, amelyben (a legtöbb fordítás) szerint Jézus azt mondja a latornak, hogy még azon a napon a mennyben lesz vele? Hogyan lehet tisztességes választ adni erre a problémára? Hogyan segíthetnek a kérdés lényegét megérteni olyan igehelyek, mint Préd 9:7, Jn 20:17 és 1Kor 15:16-20?

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY: SZÉLCSEND

Lázadva keresem azt a pontot,
azt a nehezen megfoghatót,
amit még keresni sem szabadna.
Átmegyek a falakon, s már
hallom is a szirének énekét,
de tudatom éberebben landol
bársonyosan csöndes tavadnál.
Megmerítkezem a szélcsend
suttogásában ahogyan
vízbe veti magát hangtalan.
Majd hirtelen kiúszik a túlpartra,
süt néhány halat, végül is ...,
csak a társalgásért,
az együttlétért,
a megmentő szavakért,
a csőre töltött szavakért,
melyek kilövik
az ömbert.
Ahogyan a falon átmentem,
úgy vízen is járok,
s megyek Feléd ...,
megyek Feléd...
Te csak állsz ott,
leeresztett kezekkel ...

Finom a hal,
Uram!